

ՄԱՆՐԱՊԱՏՈՒՄ

1.- Ուռնկար.-- ԺԳ. Դարի Հայերեն Զեռագրերի Յիշատակարաններում մէջ (Տպ. 1950) կը կարդանք. «Դրեցաւ գերարփիս այս ... ի յԱնապատիս Ուռնկար կոչեցեալ ...: Յիշատակ ամենիմաստ, ամենագոլ ... աստուածահանոյ, սրբասէր ...» (էջ 152, թիւ 190):

Նոյնը կը կարդանք դարձեալ, «Դրեցաւ գերարփիս այս եւ գերալուրս ... ի յԱնապատիս Ուռնկար կոչեցեալ ...: Յիշատակ ամենիմաստ, սրբասէր. . .» (էջ 270, թիւ 334):

Երրորդ անգամ կը կարդանք նոյնը. «Դրեցաւ գերափիս այս ... ի յԱնապատիս Ուռնկար կոչեցեալ ... ձեռամբ Ովանէս գրչի, ի խնդրոյ Տիրացու Բահանայի ... 24Ը = 1319» ((էջ 158, թիւ 198):

Ուրեմն Երեւանի թիւ 4817 Աւետարանը գրուած է 1319 թուին, ձեռամբ Յովանէս մեղապարտին, ի խնդրոյ Տիրացու Բահանայի:

2.- Յովհաննէս Պլուզ.-- Հանդէս Ամսօրեայի, 1990 թուի հատորին մէջ կը կարդանք. «Յովհաննէս Երզնկացի Պլուզ Վարդապետի, Երզնկայի Աւագ Վանքում, 1323ին շարադրած «Լուծմունքի եւ պատճառի» ստեղծագործութեան յիշատակարանում ... կարդում ենք» (էջ 18, ծնթ. ը): Դարձեալ, «Ժամանակի ամենահեղինակաւոր դժմեքից Յովհաննէս Երզնկացի Պլուզ վարդապետը, 1310ին օրինակուած մի աւետարանի յիշատակարանում ... նշել է «(էջ 24):- Յայտնի է բայց՝ որ Յովհաննէս Երզնկացի Պլուզ հեղինակաւոր վարդապետը վախճանած էր 1293ին:

3.- Փառատրութիւն.-- Հանդէս ամսօրեայի 1991 թուի հատորին մէջ կը կարդանք. «Ի նոյն փառատրութիւն նորին

Հոգւոյ կոչեցեալ ...» (էջ 184, տող 2292).-- Ընդգծեալ բառը ուղղելի է՝ փառատրութիւն, ինչպէս ունի նոյն պարբերութիւնը երկիցս:-- Նոյն էջին վրայ կը տեսնենք. «Թէ որ ինչ ի փառատրութիւն արարչին կոչի, նորա արարած է» (տող 2298).-- Դարձեալ ուղղելի է՝ փառատրութիւն:

4.- Նորհատին.-- Սիոնի 1994 տարւոյ էջ 241բ սիւնակին վրայ կը կարդանք. «Քեփսիսն որ հատին» բառերը: Մեր կարծիքով բառերու այս բաժանումը սխալ է: Մենք պիտի կարդայինք «Քեփսիս Նորհատին», որով կ'ունենանք յիշատակ տուողին անունը:

5.- Դրիգորիէ.-- Էջմիածին Ամսագրի մէջ կը կարդանք (1994, 2-է, էջ 46). «Այլ դու զգոյշ լեր, Դրիգորիէ է, որ յայս աշխատանս զմեզ հարկեցեց»:- Պէտք է կարդալ՝ Դրիգորիէ ...:

6.- Կնքրակի.-- Դանձասարի Դ. թիւին մէջ կը կարդանք (էջ 245). «Եւ եկեղեցւոյս կնքրակի բազում են որդիք. Բան զարամբոյն»:- Ուղղելի է սկնդկից.-- Հմմտ. Նայի, Մդ. 1:

7.- Տաւ Աւիծ.-- Մ. Խորենացիի Պատմ. Ս. Աստուածածնի եւ Պատկերի նորա (1994). գրքին մէջ կը հանդիպինք «գճամաւիծ երանուհի» բառերուն (էջ 40):-- Առաջինը ուղղելի է «գճամ Աւիծ»:

8.- գփայտեղէն.-- Նոյն գիրքին մէջ կը տեսնուի «գի այս եղեն պատկերս» ընթերցումը, որ ուղղելի է «գփայտեղէն պատկերս»:

9.- Ամբոյս.-- Նոյն գիրքին մէջ կը կարդանք «ամբս ի» (էջ 50):-- Ուղղելի է՝ ամբոյս:

10.- Միմաս եւ Մփանդար.-- Մովսէս Խորենացիի «Պատմութիւն Սրբոց Հոփսիսիմանց» (1995) գիրքին մէջ կը

կարդանք. «Եւ միմ ասին, եւ սքանդալանդին արին» (էջ 61).- Ուղղելի է, «Եւ Մինասին եւ Սքանդարին»:

11.- Ջեղիշադէն.- «Եւսեբիոսի Եմեսացոյ Մեկնութիւնք» գրքին մէջ (Տպ. 1980) կը կարդանք. «ընդ Տեառն Ջեղիշադէն». էջ (էջ 109).- Ուղղելի է «գեղիշադէն»: Երբայերէնը ունի «Ել Շատաի», որ կը նշանակէ՝ Աստուած Ամենակալ:

12.- Մարտիրոսաւք.- Հասկի մէջ կը կարդանք (1995, էջ 201, սիւնակ 1, վարի տող). «Եւ մարտ իւր ուսաւք»: - Ուղղելի է մարտիրոսաւք:

13.- որով մայն.- Նոյն էջ 202ա. «որովն այն» փառաւորեցաւ.- Ուղղելի է՝ որով մայն:

14.- Սովիւ.- Նոյն էջ 202բ. «Երկուս սովիւ է»:- Ուղղելի է, Երկու՝ Սովիւ:

15.- Մաւրն.- Նոյն էջ 203ա. «ի յարգանդի Հաւրն»: Ուղղելի է Մաւրն:

16.- Կալ ի սպաւ.- Նոյն անդ. «զի չէր արժանի արքային պաշտեալ եւ Կալիսպա ծառային»: Ուղղելի է.- պաշտել եւ կալ ի սպասու ծառային:

17.- տղայացել.- Նոյն էջ 203բ.- «Եւ գկաթն տղայացելո»: Ուղղելի է՝ «տղայացելոյ Բանին»:

18.- Մոգութիւն.- Նոյն էջ 204ա կը կարդանք «ի լնուլ գմոգութիւն»: Ուղղելի է գմարգարեութիւն:

19.- ոչ իշխեին.- Նոյն էջ 205ա. տող վարէն 2.- «Եւ զարհուրեալ քն չիշխեին մաւտել»: Ուղղելի է. «Եւ զարհուրեալ ոչ իշխեին մաւտել»:

20.- ըստակն.- Նոյն էջ 205բ. «Իսկ յայնժամ ըստակն արկելոյն ի բարձանց»:- Ուղղելի է ըստ ակնարկելոյն ի բարձանց:

ԾՈՒՎԱԿԱՆ